

Gesljenje leposlovja in slovenske šolske knjižnice¹

Subject cataloguing of fiction in secondary school libraries

> Vilma Stubelj

>> Alenka Šauperl

Izvleček

Skriti zaklad je bil projekt, ki ga je podprlo Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport s ciljem izboljšati vsebinsko opisovanje leposlovnih del. Nosilka projekta je bila srednješolska knjižnica Gimnazije Bežigrad, v njem pa sta sodelovala tudi splošna knjižnica (takratna Knjižnica Bežigrad) in Oddelek za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo Filozofske fakultete v Ljubljani. (Ne)poznavanje projekta in prakse gesljenja leposlovja v srednješolskih knjižnicah pa je preverjal anketni vprašalnik, na katerega je decembra 2010 odgovarjalo 105 od skupno 142 knjižničarjev iz srednjih šol in dijaških domov po Sloveniji. 73 % anketiranih knjižničarjev projekta ne pozna, leposlovnim delom pa nikoli ne vpisuje gesel 40 % knjižničarjev. 62 knjižnic, ki gesla dodajajo, to počne največ s pomočjo Slovenskega splošnega geslovnika in najpogosteje tiskanih in internetnih tablic UDK. Gesla se največkrat nanašajo na vsebino knjige, knjižničarji jih oblikujejo pogosteje sami in pri tem upoštevajo najprej potrebe uporabnikov. Na leposlovno delo največ knjižničarjev (84 %) doda do 5 gesel in pri tem večinoma izpuščajo oznake za ciljno publiko, formalne oznake pa vključujejo v bibliografske zapise. Knjižničarji ocenjujejo, da dijaki občasno iščejo po računalniškem katalogu s pomočjo gesel, medtem ko sami to počnejo večino časa. Največ knjižničarjev (44) je gesla ocenilo kot zelo pomembna, treba pa bi jih bilo še bolj približati dijakom in drugim morebitnim uporabnikom srednješolskih knjižnic, tudi z medsebojnim sodelovanjem in s sodelovanjem s profesorji na srednjih šolah.

Ključne besede

srednješolske knjižnice, gesljenje, leposlovje, Skriti zaklad

UDK 025.4:82:027.8(497.4)(047.31)

Abstract

'Hidden Treasure' was a research project supported by Ministry for Education, Science and Sport and aimed at improving the current subject description of fiction literary works. Active participants were library of secondary school Bežigrad, Public library Bežigrad and Department of Library and Information Science and Book Studies of Faculty of Arts Ljubljana. In December 2010, 105 out of 142 Slovene secondary school libraries were involved in a questionnaire which tried to establish whether Slovene secondary school librarians know about the project and use subject indexing as part of their work. 73% of librarians are not familiar with the project and 40% of them never do subject indexing of fiction. 62 libraries use Slovenian general list of subject headings (Slovene: Slovenski splošni geslovník- SSG) and printed or online published Systematic tables of Universal decimal classification (Slovene: Tablice UDK) when adding subject headings in local catalogues. Subject headings mostly refer to the contents of a book; librarians form them by themselves considering users' needs. Most librarians (84%) add 2-5 subject headings for one bibliographic description; almost never they add a subject heading for their target audience and always one for genre. Students rarely look for books with subject headings, while librarians often do. Most librarians (44) find subject headings very important; however, in the future librarians should also approach library users in cooperation with other librarians and high school teachers.

Keywords

high school libraries, subject indexing, fiction, 'Hidden Treasure'

¹ Članek je nastal na podlagi diplomskega dela z naslovom Gesljenje leposlovja v srednješolskih knjižnicah.

Uvod

Bralec v različnih obdobjih išče različna dela. Knjižničarji si želimo, da bi bili bralci zadovoljni s ponujenimi knjigami in da bi v naslednjem koraku znali tudi sami najti leposlovna dela. Želimo jim pri tem pomagati. Pri tem je pomembno, da je gradivo v katalogu dobro opisano in da je za iskanje na voljo ustrezen in enostaven knjižnični katalog. Pogorelec (2004) je ugotovil, da kar tretjina uporabnikov gradivo išče po vsebini, zato so pomembne tudi predmetne oznake oziroma gesla. Določanje gesel pa je zahtevno, še bolj pa zamudno opravilo.

1 Gesljenje mladinskega leposlovja

Leposlovje Slovar slovenskega knjižnega jezika (2002) opredeljuje kot umetniško literaturo, kot vrsto literature. Leposlovje od neleposlovja loči posebna lastnost, neki estetski učinek. To je učinek, ki ga ima leposlovno delo na vsakega bralca, poleg spoznavnega, moralnega, morda tudi praktičnega učinka. Estetski učinek, ki ga doživlja vsak bralec individualno, je bistvo leposlovja. Vsebino leposlovnega dela vsak bralec doživlja drugače, kar odseva bralčevo mnenje. Kako bralci in knjižničarji opisujejo vsebino leposlovnih del, so opisovali Krautberger (2009), Zamuda (2009) in drugi. Nas je zanimalo, ali slovenske srednješolske knjižnice sploh opisujejo leposlovje po vsebini in kako.

Vsebinski opis leposlovja je bil dolgo omejen le na označevanje z vrstilcem UDK, ki je bil v pomoč pri razvrščanju leposlovnih del na knjižne police. V istem duhu skromnega vsebinskega označevanja Slovenski splošni geslovnik pravi, da leposlovja ne označujemo po vsebini, razen pri izjemah: antologije, druge poligrafije, eseji in govori. Dovoljuje pa označevanje vsebine leposlovja, če je to vsebino mogoče določiti. V takem primeru pa je gesla treba opremiti z določilom »V leposlovju« oz. »V mladinskem leposlovju«. Potemtakem bi lahko vse leposlovje, za odrasle in mlade, ostalo brez opisov, ki pa bi lahko bili v veliko pomoč knjižničarjem. Brez vsebinskih opisov je knjižničar omejen na lastne izkušnje s knjigo, zanaša se lahko le na svoj spomin, svoj opus prebranih del, morda na priporočila in mnenja kolegov knjižničarjev ali odzive uporabnikov samih. Potreba po vsebinskem opisovanju je velika zaradi velike količine izdanih del. Opisovanje je zahtevno delo, še bolj pa zamudno.

V Savinjski dolini je v zvezi z gesljenjem potekala raziskava po osnovnošolskih knjižnicah (Učakar, 2002). Vzorec je bil razmeroma majhen, odgovarjalo je 18 knjižničarjev, ki delajo v osnovnošolskih knjižnicah. Glede na majhnost vzorca ugotovitev ne bi mogli posplošiti na vse osnovnošolske knjižnice, toda tudi v majhnem vzorcu se kažejo zanimivosti in tendence. Vsi knjižničarji, ki so odgovarjali na vprašanja, vpisujejo gesla leposlovnim delom. Pri določanju gesel si pomagajo s povzetki, kazali, predgovori knjig, tablicami UDK. Gesla, ki jih kopirajo iz COBISS-a, večinoma obdržijo in dopolnjujejo po lastnih potrebah. Vsebino največkrat določijo tako, da knjigo preletijo, včasih pa si tudi izmenjajo informacije s kolegi. Z iskanjem po geslih pa si bolj pomagajo sami knjižničarji kot učenci. Kljub temu je po mnenju Učakarjeve pomembno, da knjižničarji dodajajo gesla tudi za potrebe uporabnikov. Anketiranim knjižničarjem se zdijo gesla zelo pomemben del opisa knjige.

Alenka Šauperl (2009) je raziskovala vsebinske opise v katalogih na domačih tleh in v sosednjih deželah. Podatke je zbrala iz poljubno izbranih katalogov, jezikovno in geografsko nam blizu. Raziskava je potekala septembra 2008. Za ogled opisa je izbrala pet mednarodno uveljavljenih leposlovnih del (Matilda – Roald Dahl, Zofijin svet – Jostein Gaarder, Ronja, razbojniška hči – Astrid Lindgren, Pes, ki je potoval k zvezdam – Henning Mankell, Oskar in gospa v rožnatem – Eric Schmitt). Predmetne oznake v analiziranih mladinskih leposlovnih delih označujejo vsebino, zvrst, književ-

nost, kateri delo pripada, in ciljno občinstvo. Analizirani katalogi ponujajo različne podatke o gradivu. Neenotno in nedosledno pripravljajo vsebinski opis leposlovnih del, le klasifikacijska oznaka je razmeroma primerljiva in nastopa v večini katalogov. Kot zanesljiv vir za izvirne naslove se je izkazala Wikipedija (angleška, italijanska in nemška). Na njenih straneh se nahajajo bogati članki z opisi življenja in del avtorjev. Slovenski članki pa velikokrat niso na voljo in niso tako bogati. Zato so Šauperl, Šter in Hladnik (2010) v slovenski Wikipediji zasnovali projekt Bibliotekarji o romanih, kamor bi lahko vsak bibliotekar prispeval opis enega do dveh romanov letno in tako omogočil bogat opis novo objavljenih leposlovnih del. V tem projektu namreč lahko sodelujejo vsi ne glede na to, ali imajo licenco za katalogizacijo v sistemu COBISS ali ne. Zanimivo vprašanje, ki ga postavijo ti trije avtorji, pa je, ali knjižničarji premoremo zadosti volje in časa, da bi opise v Wikipediji obogatili in prenesli v COBIB ali katalog WinKnj. Preprosto vprašanje, ki pa zahteva nekaj volje za delo v skupno dobro in morda 30 minut truda za vsako knjigo. Rezultati pa bi bili zagotovo: boljši zapisi v katalogih, več povezav med njimi in z drugimi viri, bogatejši opisi vsebine, boljše obnavljanje znanja, več informacij in povezav na enem mestu itd.

2 Projekt Skriti zaklad

Vsi sistemi, ki jih uporabljamo knjižničarji pri svojem delu, omogočajo opisovanje vsebine. Vsebina leposlovja pa je razmeroma težko opredeljiva. Tega gradiva je vedno več in knjižničarji si vedno teže zagotavljajo pregled nad njim. S tem je knjižničar postavljen v kočljiv položaj, kako in kaj bralcem svetovati. Med knjižničarji se vse bolj pojavlja potreba po modelu, ki bi omogočal primerno dodeljevanje predmetnih oznak leposlovnemu gradivu. Tako je iz povsem praktičnih razlogov prišlo do izvedbe projekta Vnašanje gesel za leposlovje v knjižnični katalog v okviru programa Skriti zaklad, ki je eden od projektov, ki je potekal z namenom, da bi odkrili slabosti sedanjih modelov vsebinskih opisov, modele ovrednotili in iz njih izluščili odgovore, kako priti do boljšega modela za opisovanje. Projekt je razvil model vsebinskega opisovanja leposlovja (Pogorelec et al., 2004), ki priporoča, naj v formatu COMARC zajamemo naslednje:

- podatek o namembnosti dela v polju 100e . Kodi ‚K – odrasli, zahtevni (neleposlovje)‘ in ‚m – odrasli, splošno (leposlovje)‘ naj bi dodeljevali zaradi razlikovanja leposlovja od drugega gradiva,
- podatek o literarni vrsti v polju 105f. Ta podatek se bo lahko razlikoval od predmetne oznake, saj kod za literarno vrsto v tem trenutku ni mogoče uskladiti s predlaganimi,
- vsebinski opis zgodbe v nekaj stavkih v polju 330 za izvlečke,
- predmetne oznake v poljih 600–609. V te naj bi vključili gesla iz SSG, dodatno bi se lahko vpisovalo tudi literarno vrsto,
- vrstilec UDK v polju 675.

Praktična izvedba je pomenila predvsem (Zwitter, 2005):

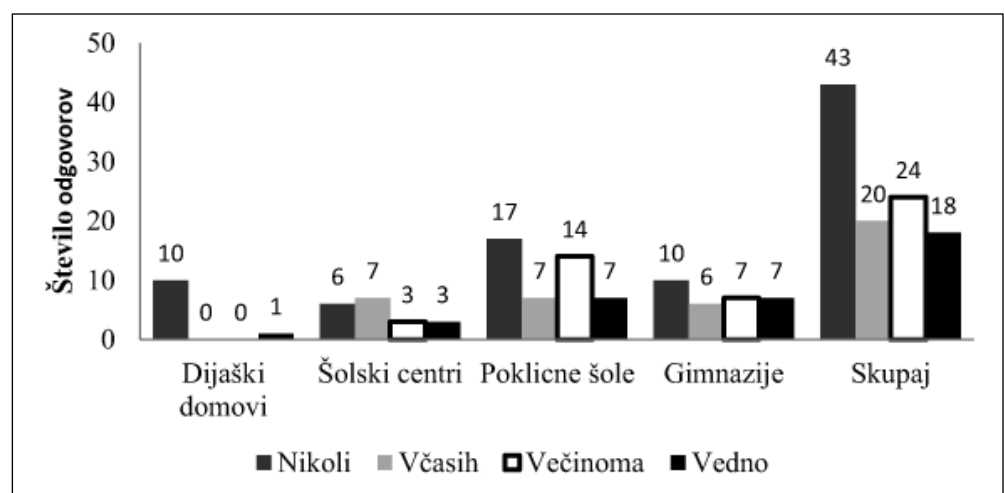
- odločitev o tem, katerih leposlovnim delom bodo dodeljevali gesla,
- določitev začetnih gesel – osnutek geslovnika,
- geslovník, ki se stalno dopolnjuje,
- sodelovanje z IZUM-om za dodelitev šifre za geslovník,
- odločitev o uporabi polj in podpolj v formatu COMARC, ki pravzaprav nudi veliko možnosti za opis leposlovnega dela.

3 Raziskava in rezultati

Pri raziskovanju so nas vodila določena vprašanja in zanimanja o praksi srednješolskih knjižničarjev. Najprej nas je zanimalo nekaj osnov v zvezi s šolsko knjižnico: o

fondu, številu zaposlenih v knjižnici, koliko zaposlenih se ukvarja z obdelavo leposlovja ter kateri sistem uporabljajo za katalogizacijo. Zanimalo nas je tudi, ali knjižničarji poznajo projekt Skriti zaklad in Geslovník za leposlovje, ki je nastajal v tem projektu. Največ pozornosti in vprašanj smo namenili praksi gesljenja leposlovja. Pri tem nas je najprej zanimalo, ali v srednješolskih knjižnicah sploh dodajajo gesla leposlovju, kaj vpliva na ta proces, kako določajo gesla, ali kopirajo bibliografski zapis literarnega dela ali tudi sami oblikujejo gesla, kaj jim je pri gesljenju v pomoč in ali upoštevajo pri tem kaka navodila ali smernice. Zanimalo nas je, katere srednješolske knjižnice se bolj posvečajo gesljenju in ali je pri tem vidna razlika med gimnazijami, srednjimi šolami, šolskimi centri in dijaškimi domovi. Postavili smo tudi vprašanja v zvezi z iskanjem po geslih: kako pogosto sami knjižničarji iščejo leposlovje z gesli, ali dijaki lahko sami iščejo po računalniškem katalogu knjižnice, ali morda iščejo leposlovje z gesli. Ali morda poznajo gesla, ki jih določajo knjižničarji, in ali imajo v knjižnici na voljo tudi geslovník za uporabo. Za konec smo želeli izvedeti tudi osebno mnenje srednješolskih knjižničarjev, kako pomemben del vsebinskega opisa knjige se jim zdijo gesla. Vprašalnik smo decembra 2010 posredovali vsem 142 srednješolskim knjižničarjem, prek elektronske pošte in anketiranja decembra 2010. V tem mesecu smo zbrali 105 pravilno izpolnjenih vprašalnikov, kar je 74-% odziv. Sodelovanje je zavrnila približno četrtina srednješolskih knjižnic. Zaposleni pa so kot razlog navedli nesmiselnost odgovarjanja na ankete, porodniški dopust in pomanjkanje časa. Pomanjkljivo izpolnjenih vprašalnikov in zavrnitev je bilo skupaj 37.

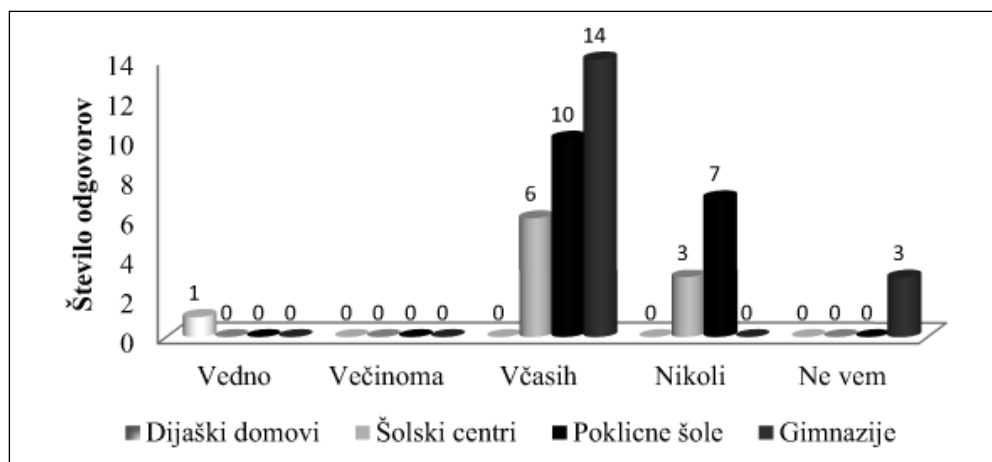
Skupni obseg zbirke v številu naslovov vseh 142 šolskih knjižnic decembra 2010 je bil 1.459.832, od tega 679.486 leposlovja. Največji delež leposlovnih del je v dijaških domovih (63 %), nato v gimnazijah (50 %) in poklicnih šolah (44 %), najmanj pa jih imajo v šolskih centrih (43 %). Vsi knjižničarji niso zaposleni s polnim delovnim časom in kombinirajo delo v knjižnici s poučevanjem v razredu. Delovne naloge knjižničarjev se ne razlikujejo veliko, po večini vsi knjižničarji skrbijo za vse. Da knjižnica lahko podpira učni proces na srednjih šolah po Sloveniji, je večina opremljena z računalniško tehnologijo. Večina gimnazij, šolskih centrov in poklicnih šol uporablja pri strokovni obdelavi sistema COBISS in Šolska knjižnica oziroma Winknj. Večina domskih knjižnic je skromno opremljena, so manjše, lažje obvladljive in služijo bolj razvedrilu, preživljanju prostega časa dijakov in mirnemu učenju (Pavletič, 2004). Zelo pa nas je zanimala odmevnost projekta Skriti zaklad, saj sta bili v njem udeleženi srednješolska in splošna knjižnica. Izkazalo se je, da večina (73 %) knjižničarjev projekta ne pozna, še manj pa jih pozna gesla za leposlovje (87 %). Kljub temu večina knjižničarjev vsebinsko označuje leposlovna dela. Stanje prikazuje slika. 1.

Slika 1: Pogostost vpisovanja gesel za leposlovje v 62 knjižnicah srednjih šol in dijaških domov

Zanimalo nas je, od česa je odvisen proces dodajanja gesel. Rezultati so pokazali, da najbolj vplivata vsebina določene knjige in čas, ki ga imajo knjižničarji na voljo. Dobri dve tretjini knjižničarjev (68 %) oblikuje gesla, ki se nanašajo na vsebino knjige, nekaj jih dodaja gesla, ki označujejo zvrst, vrsto in obliko knjige. Najpogosteje knjižničarji določijo gesla tako, da knjigo preletijo. Nekateri se še dodatno pozanimajo o vsebini, trije celo preberejo vsako knjigo, ki pride v knjižnico, nekaj knjižničarjev pa se pri določevanju gesel zanaša na svoj občutek. V večini zapisov so gesla bolj splošna oziroma je to odvisno od knjige. Največ knjižničarjev določi od 2 do 5 predmetnih oznak na posamezno leposlovno delo. Predvsem v poklicnih šolah se razmerje med gesli za leposlovna in strokovna dela zelo razlikuje od razmerja v drugih srednješolskih knjižnicah, saj za strokovno gradivo vpisujejo tudi do 20 predmetnih oznak. Za ciljno publiko večina ne vpisuje predmetnih oznak, kar nekaj knjižničarjev iz poklicnih šol je izpostavilo dejstvo, da je populacija nekaterih poklicnih šol izrazito dekliška ali fantovska in že iz tega vidika vodijo nabavno politiko glede na potrebe in želje uporabnikov oziroma uporabnic. Pri opisovanju žanra pa je stanje ravno obratno: 52 knjižničarjev od 62 vpisuje literarno zvrst oziroma žanr. Rezultati kažejo tudi, da knjižničarji bolj pogosto sami oblikujejo gesla in nekoliko manj prevzemajo zapise z že dodeljenimi gesli. Kadar gesla prevzemajo, jih v glavnem tudi ohranjajo, včasih pa jih tudi preoblikujejo tako, da obdržijo tista, ki se jim zdijo smiselna, in dodajo svoja.

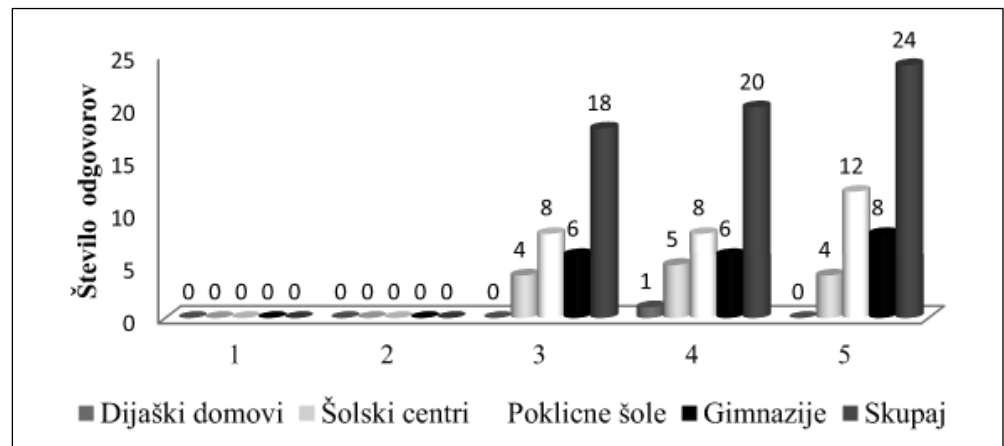
Gesla velika večina knjižničarjev prilagodi potrebam svojih uporabnikov, kar je nujno. V prvi vrsti morajo knjižničarji gledati na uporabnike, čeprav verjetno sami bolj uporabljajo predmetne oznake. Pri samostojnem določanju gesel je SSG še vedno najbolj uporabljeni slovenski priročnik za predmetno označevanje, kmalu za njim pa tiskane in internetne tablice UDK in kazala knjig, predgovori, povzetki ter druge vsebine. Gotovo informacije o uporabnih predmetnih oznakah pridobivajo tudi od samih uporabnikov in od kolegov knjižničarjev, s katerimi si delijo mnenja. 13 % anketiranih knjižničarjev vodi lastno evidenco gesel, svoj geslovnik. Zelo malo knjižničarjev uporablja Geslovnik Pionirske ali GZL, kar kaže, da knjižničarji še vedno radi posegajo po tradicionalnih možnostih, torej SSG in tablice UDK. Knjižničarji vpisujejo gesla za svoje potrebe, pri tem pa upoštevajo tudi populacijo uporabnikov. V okviru raziskave smo skušali ugotoviti tudi, ali knjižničarji, pa tudi dijaki, iščejo leposlovna dela z gesli in kakšne možnosti za to imajo na voljo predvsem dijaki. Večina knjižničarjev iz raziskave velikokrat išče z gesli, z dijaki je malce drugače. V slabi tretjini knjižnic (31 %) dijaki sploh nimajo dostopa do kataloga. Kjer imajo dostop, pa iščejo bolj malo, kakor prikazuje slika 2.

Slika 2: Kako pogosto dijaki izkoristijo možnost iskanja z gesli po lokalnih katalogih 43 šolskih knjižnic

Knjižničarji menijo, da dijaki slabo poznajo gesla, ki jih knjižničarji uporabljajo pri iskanju leposlovja. Le ena knjižnica ima geslovnik na voljo za uporabo v elektronski

oblaki, večina pa geslovnika nima izpostavljenega. Knjižničarji pa kljub klavrni sliki menijo, da so gesla pomemben del vsebinskega opisa knjige in so jim v veliko pomoč.

Slika 3: Mnenja o pomembnosti gesel pri opisu knjig v 62 srednješolskih knjižnicah po Sloveniji

Mladi se tudi redko zanimajo za šolsko knjižnico in njene dejavnosti. Z vstopom v srednjo šolo se izpostavijo novemu okolju, novim ljudem, svoj prosti čas namenjujejo različnim stvarem. Radi berejo, le velikokrat potrebujejo spodbudo in pomoč pri motivaciji (Modrijančič Reščič, 2003). Morda pa je eden od razlogov za manjše zanimanje za knjižnico v vedno večji dostopnosti elektronskih medijev. Mladi danes obvladajo tehnologijo in prebirajo tudi elektronske knjige prek mobilnih telefonov ali poslušajo avdioknjige na različnih predvajalnikih glasbe. Svetovni splet je po eni strani medij, kateremu mladi namenjujejo ogromno časa, po drugi strani tam prihajajo v stik z novimi vsebinami, literaturo v elektronski obliki.

Sklep

Dijaki radi berejo (Lojk, 2002; Cmok, Kovačič in Vasiljevič, 2008; Modrijančič Reščič, 2003), kar lahko opazimo po novicah na forumih in izkušnjah profesorjev, ki drugače obravnavajo literarna besedila. Branje pomeni poseben odnos med bralcem in besedilom in danes tudi nujno spretnost za normalno delovanje, soočanje z vsakdanjimi problemi. Beremo pa različna besedila v različnih življenjskih obdobjih. Beremo tudi ob različnih priložnostih in zaradi različnih potreb. Branje leposlovja omogoča, da se človek vživi v različne življenjske situacije, da lahko uporablja svojo domišljijo. Kakor se spreminja dožemanje leposlovnih del med različnimi bralci, se spreminja tudi dožemanje vsebine v različnih življenjskih obdobjih bralca. Knjiga pa danes tekmuje z mnogimi oblikami elektronske in medijske zabave, ki je mladostniku dosegljiva tako rekoč ves dan. Branje je v prostem času mladostnika le ena od možnosti, ki jih ima na razpolago. Mladi bralci so vajeni tehnologije, saj tako rekoč rastejo z računalnikom. V knjižnicah se tako lotevajo različnih projektov, da bi spodbudili mlade k branju, zasledimo pa tudi počasno, a gotovo prodiranje elektronskih knjig predvsem med mlade. Ni lahko slediti poplavam novih naslovov, ki jih izdajajo založbe. Samo v Sloveniji je bilo leta 2010 izdanih 5621 naslovov, od tega 1315 leposlovnih del. Potreba po vsebinskem opisovanju nastaja ravno zaradi velike količine izdanih del. Opisovati leposlovno delo, pa je zamuden in zahteven proces. Pri njem je treba upoštevati tako potrebe uporabnikov kot knjižničarjev. Vsi sistemi, ki jih knjižničarji uporabljajo pri delu, omogočajo opisovanje vsebine, čeprav je ta dokaj težko opredeljiva. Tako je iz praktičnih razlogov prišlo do izvedbe projekta Skriti zaklad med letoma 2002 in 2004. Cilj projekta je bil izboljšati vsebinski opis leposlovnih del v katalogu in hkrati oblikovati geslovník, ki bi se stalno dopolnjeval. Cilj je bil tudi oblikovati smernice in priložnik za katalogizatorje, da bi hitreje in lažje opravili vsebinski opis.

Rezultati naše raziskave pa kažejo, da projekt ni dosegel vseh ciljev. Geslovník je bil sicer implementiran in je dobil šifro Gesla za leposlovje. Shranjen in dostopen pa je le v knjižnici Gimnazije Bežigrad. Strokovna javnost, konkretno srednješolski knjižničarji, pa članka, ki ga je delovna skupina izdala kot priročnik (Pogorelec et al., 2004), ne pozna. Aktivno vnašanje gesel bi bilo treba še veliko bolj razširiti med knjižnicami, saj so predmetne oznake v praksi lahko v veliko pomoč zlasti, ko je treba iskati v veliki množici gradiva, kakršna je tudi v bazi COBIB s 4 milijoni zapisov.

Viri

- Čmok K., Kovačič V. in Vasiljevič M. (2008). *Celjski srednješolci – uporabniki knjižnic*. Celje: Poslovno-komercialna šola Celje. Pridobljeno 10. marca 2012 s spletne strani: <http://www.knjiznica-celje.si/raziskovalne/4200805152.pdf>.
- Krautbeger, T. (2009). Mnenja bralcev o vsebini leposlovnih del. Diplomsko delo. Ljubljana: Filozofska fakulteta.
- Lojk, D. (2002). Branje pri srednješolcih. *Šolska knjižnica*, 12 (3), 128–130.
- Modrijančič Reščič B. (2003). Mladinska literarna dela tudi v srednji šoli. *Šolska knjižnica*, 13 (1), 13–16.
- Pogorelec, A. (2004). *Metodologija vsebinske obdelave leposlovja* : magistrsko delo . Ljubljana : Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta
- Pogorelec, A., Šauperl, A., Miklavčič, M., Šesek, D., Zwitter, S. (2004). Vsebinski opis leposlovja za odrasle: strokovno-teoretične osnove za izvedbo projekta ‚Skriti zaklad‘. *Knjižnica*, 48 (1-2), 57–82.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika* (2002). Ljubljana: DZS.
- Šauperl, A., Šter, K. in Hladnik, M. (2010). Književna dela v Wikipediji. *Knjižnica*, letn. 54, št. 4, str. 63–82. Pridobljeno 9. marca 2012 s spletne strani http://revija-knjiznica.zbds-zveza.si/lzvodi/K1004/Sauperl_Ster_Hladnik.pdf.
- Šauperl A. (2009). Matilda, kje si?: vsebinski opis mladinskega leposlovja v slovenskem katalogu in katalogih sosednjih dežel. *Knjižnica*, 53 (1-2), 165–177.
- Učakar, P. (2002). Gesla za vsebinski opis leposlovja v osnovnošolskih knjižnicah. *Šolska knjižnica*, 12 (3), 98–103.
- Zamuda, K. (2009). *Literarne kritike kot vir anotacij v knjižničnih katalogih* : diplomsko delo. Ljubljana : Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta.
- Zwitter, S. (2005). Klasifikacija vsebine leposlovja. Praktična izvedba projekta Skriti zaklad. *Šolska knjižnica*, 15(1-2), 28–32.

-
- > **Vilma Stubelj**, univ. dipl. bibliotekarka in zgodovinarica.
Naslov elektronske pošte: vilma.stubelj@gmail.com
  - >> **Dr. Alenka Šauperl**, izr. prof., je zaposlena na Oddelku za bibliotekarstvo, informacijsko znanost in knjigarstvo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani.
Naslov: AŠkerčeva 2, 1000 Ljubljana
Naslov elektronske pošte: alenka.sauperl@ff.uni-lj.si